

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. София, 02.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 03.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **11902** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. К. С. против решение по Протокол № 55 от 11.10.2023 г. на Комисията по чл.10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖТСО) при район „Н.“ на Столична община по заявление с вх. № РНД23-ГР94-1822/21.09.2023 г.

В жалбата се излагат съображения, че актът е издаден при противоречие с материалноправни разпоредби – отменително основание по чл. 146, т. 4 АПК. Прави се искане за отмяна на решението на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, с което е отказано да бъде включена дъщерята на жалбоподателката в настанителната заповед за общинското жилище, в което последната живее от 1964 г. Сочи се в тази връзка, че при загубване на стара настанителна заповед неправилно е издадена нова, в която дъщеря й Т. Д. не фигурира, а е включена само внучката й. Твърди се, че Т. Д. е с настоящ адрес от 15 години в повереното на жалбоподателката общинско жилище, където се е върнала от 1992 г., но незаконно се води на постоянен адрес в[жк], [жилищен адрес] след развод. Твърди се, че през всички тези години поддържа, плаща и се грижи имотът да е в добро състояние.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично, като прави искане за отмяна на оспореното решение.

Ответният орган – Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО при район „Н.“ – СО, е взел

становище за неоснователност на жалбата. Поддържа се в представения писмен отговор, че решението по Протокол № 55/11.10.2023 г. на Комисията е издадено от компетентен орган, на чиято територия се намира общинското жилище, в съответствие с разпоредбите на чл. 4 и чл. 10, ал. 1 от НРУУРОЖТСО, в изискуемата от закона форма, при наличие на изяснени всички относими факти и обстоятелства от значение по случая, в съответствие с приложимия материален закон и административнопроизводствените правила. По тези съображения се прави искане за отхвърляне на жалбата, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание ответникът не се представлява.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбите основания, доводите на страните в съдебно заседание и събраните по делото доказателства и служебно на основание чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Производството пред административния орган е образувано по депозирано заявление от М. К. С., постъпило в район „Н.“ – СО с вх. № РНД23-ГР94-1822/21.09.2023 г., в което е обективизирано искане дъщеря й Т. М. Д. да бъде настанена в общинско жилище, с административен адрес в [населено място], район „Н.“, [жк], [жилищен адрес]. В заявлението се твърди, че Т. Д. се отписва от адреса на общинското жилище поради сключване на брак, но живее в него след развода, считано от 1994 г. до настоящия момент, а при смяна на настанителната заповед не е настанена в общинското жилище.

На проведено на 11.10.2023 г. заседание Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, назначена със Заповед № РНД21-РД56-414/21.10.2021 г. на кмета на район „Н.“ – СО, е разгледала заявлението и е взела решение по протокол № 55/11.10.2023 г., с което е постановен отказ поради липса на правно основание лицето Т. М. Д. да бъде включено в настанителната заповед за жилище – частна общинска собственост, находящо се на адрес:[жк], [жилищен адрес].

На следващо място, предвид неспазването на чл. 22, ал. 2 от НРУУРОЖТСО и т. 5.10 от сключения договор за наем комисията е определила 14-дневен срок жалбоподателката да представи пълен набор от документи за лицата М. К. С. и Х. Н. А..

Представено е с преписката уведомление с изх. № РНД23-ГР94-1822/1/20.11.2023 г. до жалбоподателката относно връчване на протокол № 55/11.10.2023 г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, в което е включено и указание предвид неспазването на чл. 22, ал. 2 от НРУУРОЖТСО и т. 5.10 от сключения договор за наем в 14-дневен срок от съобщението да представи следните документи за лицата М. К. С. и Х. Н. А.: удостоверение от СДВР /адресна справка/; удостоверение от Агенция по вписванията за извършени сделки с недвижими имоти на територията на Столична община за последните 10 години; удостоверение за деклариран имот от Дирекция „Общински приходи“ – отдел Общински приходи „Н. – В.“; служебна бележка за годишен доход от трудово правоотношение за последните 12 месеца, а при наличие на други доходи – копия от подадените данъчни декларации. Посочено е, че решението на Комисията подлежи на обжалване пред кмета на район „Н.“ – Столична община по реда на АПК.

Уведомлението е връчено на жалбоподателката на 06.12.2023 г. / л. 60 – 61 от делото/. Представена е жалба от М. К. С. с вх. № РНД23-ГР94-2233/30.11.2023 г. до кмета на

район „Н.“ – СО, разгледана с Решение с изх. № РНД23-ГР94-2233/1/13.12.2023 г. по описа на район „Н.“ – СО, с което кметът на района се е произнесъл по реда на чл. 10, ал. 4, предл. второ от НРУУРОЖТСО, като е потвърден индивидуалният административен акт на колективния орган. Не са представени доказателства за връчването на това решение на жалбоподателката.

С преписката са представени настанителна заповед № 1292/15.09.1965 г. с титуляр С. Х. А. и договор за отдаване под наем на държавен жилищен имот от 18.09.1965 г., молба с вх. № 1035/27.03.1986 г. от М. К. С. за прехвърляне на договора на нейно име, молба за сключване на наемен договор, договор за отдаване под наем на държавен жилищен имот от 03.04.1986 г., сключен с М. К. С. за процесното жилище, находящо се на адрес:[жк], [жилищен адрес].

В изпълнение на Заповед за настаняване № 1292 от 15.09.1965 г. и на основание чл. 22 от НРУУРОЖТСО е сключен безсрочен договор за наем от 09.12.2005 г. между район „Н.“ – СО и М. К. С., с предмет предоставяне за ползване под наем на общинското жилище, изменен с анекс от 15.07.2008 г.

Съобразно представената по преписката настанителна заповед № 28/08.05.2009 г. на кмета на район „Н.“ – СО, издадена на основание чл. 19, ал. 1 от НРУУРОЖТСО, в процесното общинско жилище са настанени М. К. С. /титуляр/ и внучката ѝ Х. Н. А.. Настанителната заповед е мотивирана с промяна на настанителна заповед № 1292/15.09.1965 г. на КРНС, с титуляр С. Х. А., АС № 112/26.01.1984 г. на КРНС, молба от М. С. с вх. № РД-02-30/16.03.2009 г. до кмета на район „Н.“ и с Решение № 4/30.03.2009 г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО.

Приложени са по преписката декларация по НРУУРОЖТСО от М. К. С. от 09.12.2005 г., в която като членове на семейството са посочени: М. К. С., Т. М. Д. – дъщеря, и Х. Н. А. – внучка, и декларация по НРУУРОЖТСО от 27.02.2009г. от М. К. С. и Х. Н. А.. Представят се удостоверения за промени на постоянен и настоящ адрес от 12.12.2023 г., видно от които Т. М. Д. е с постоянен адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] от 27.12.2001 г., съответно от 22.05.2008г. с настоящ адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес].

Допълнително в съдебното производство е представено извлечение от касова книга на ЕС на сграда, находяща се на адрес:[жк], [жилищен адрес].

Други относими доказателства не са ангажирани по делото.

При така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 АПК по реда на чл. 168, ал. 1 АПК, формира следните правни изводи:

Предмет на оспорване е решение по Протокол № 55 от 11.10.2023 г. на Комисията по чл.10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖТСО) при район „Н.“ на Столична община, с което е постановен отказ по заявление с вх. № РНД23-ГР94-1822/21.09.2023 г. от М. К. С..

Жалбата е допустима като подадена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и от лице с правен интерес от оспорване – адресат на акта. Компетентен да се произнесе по подадената жалба е АССГ. По отношение допустимостта на съдебното оспорване на решението следва да се отбележи, освен това, че в чл. 10, ал. 4 от НРУУРОЖТСО е предвидено, че протоколът с решението на комисията се връчва на заявителите по реда на ГПК и подлежи на обжалване в

четирнадесетдневен срок пред кмета на района. Изяснено е в съдебната практика в тази връзка, че общият ред за оспорване, включително възможността да се пристъпи директно към оспорване пред съд, без да е проведено оспорване по административен ред, е възможно и законосъобразно единствено в хипотезата, че не е налице специална разпоредба, която да изключи прилагането на общия ред. В случая такова изключване е предвидено в наредбата на общината, но следва да се съобрази, че съгласно чл. 15 от Закона за нормативни актове, ако постановление, правилник или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт. Правна норма от подзаконов нормативен акт не може да дерогира прилагането на закона - АПК, както е в конкретния случай. В случая чл. 10, ал. 4 от НРУУРОЖТСО противоречи на чл. 148 АПК, поради което и на основание чл. 15 ЗНА съдът следва да се съобрази с правото на избор на страната как да осъществи правата си, в случая съдебно оспорване. В този смисъл изрично съдебната практика, намерила израз в определение № 15028 от 7.12.2017 г. на ВАС по адм. д. № 13338/2017 г., III отд.

По тези съображения съдът приема, че жалбата е допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 АПК при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т.е., на всички основания, визирани в чл. 146 АПК. При преценката си съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, като съображенията за това са следните:

По съответствие на отказа с процесуалните правила.

Настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган – Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО на сезираната районна администрация на район „Н.“ – СО.

Съгласно чл. 5 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖТСО) право да кандидатстват за настаняване в общински жилища имат семейства или домакинства, които отговарят на условията на нормативния текст. Те подават заявление, към което се прилагат определени документи, в районната администрация по настоящ адрес, която не може да откаже да приеме заявлението. В районните администрации по настоящ адрес на лицата и членовете на семействата /домакинствата/ им, които отговарят на условията по чл. 5, се съставят и поддържат картотеки. Съгласно чл. 10, ал. 1 от НРУУРОЖТСО кметът на района назначава комисия за картотекиране на заявителите, в която се включват служители от районната администрация (технически специалисти, юристи и др.). Комисията по ал. 1 разглежда в двумесечен срок заявленията за картотекиране, окомплектовани съгласно чл. 6, взема решение за включване или отказ за включване в картотеката и определя степента на жилищната

нужда по групи съгласно чл. 8 – чл. 10, ал. 2 от НРУУРОЖТСО. Решението на комисията се оформя в протокол / по образец, съгласно Приложение № 3/, в който се посочват мотивите и правното основание за включване или отказ за включване в картотеката. В същата разпоредба са разписани процедурата по връчването на протокола с решението на комисията и редът на обжалване. При този анализ на правната уредба настоящият състав приема, че компетентна да разгледа подаденото заявление е назначената от кмета на район „Н.“ – СО комисия по чл. 10 НРУУРОЖТСО. Така и решение № 14790 от 30.11.2020 г., постановено по адм. д. № 8171/2020г. на ВАС. В този смисъл не се констатира порок по чл. 146, ал. 1 АПК.

На следващо място, оспореният акт е издаден в писмена форма, но не съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. В Тази връзка съдът приема, че се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 АПК, който обуславя отмяна на акта, доколкото в атакуваното решение на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО не са изложени обективно и пълно фактическите и правни основания за издаването му, като липсата на мотиви е ограничило правото на защита на заявителя.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК, когато административният акт се издава в писмена форма, в същия следва да бъдат изложени фактическите основания за неговото издаване, подведени под релевантната по време, място и лица правна норма /чл. 142 във връзка с чл. 7 АПК/, като ясно и недвусмислено бъде обективизирана волята на административния орган в разпоредителната част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението на акта. Тези елементи от съдържанието на административния акт са изчерпателно изброени, задължителни са, поради което и разширително тълкуване на нормите на чл. 59, ал. 2, т. 4 и т. 5 АПК е недопустимо. Изискването за мотивиране на акта означава той да съдържа съвсем конкретни съображения за неговото издаване, които освен това да бъдат и напълно относими към приложимата материалноправна норма. В този смисъл липсата на мотиви или недостатъчното им посочване пречатства съдебния контрол, който се изразява в преценка за материалната законосъобразност на акта и постановен ли е същият в съответствие с целите на закона.

Липса на мотиви е налице не само когато в административния акт не са описани никакви съображения, но и когато развитите такива са от толкова общ характер, недаващи възможност да бъдат установени действителните доводи на органа. Отделно, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК/.

Както се посочи, условията и реда за установяване на жилищни нужди на граждани, настаняването им под наем и продажба на общински жилища на територията на Столична община, както и конкретните правомощия на кмета на общината и кметовете на райони, се определят от нормите на Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, приета с Решение № 466 по Протокол № 53 от 14.07.2005 г. на СОС, с последващи допълнения и изменения.

Съгласно чл. 5, ал. 1 от НРУУРОЖТСО право да кандидатстват за настаняване в общински жилища имат семейства или домакинства, като условията, на които следва

да отговарят кандидатите по ал. 1, са регламентирани в ал. 2 на чл. 5 от наредбата. Заинтересованите лица подават заявление до районната администрация на Столична община по настоящ адрес, към което прилагат декларация по образец и изискуемите по чл. 6, ал. 3 от Наредбата документи. Според чл. 9, ал. 1 от НРУУРОЖТСО в районните администрации по настоящ адрес на лицата и членовете на семействата (домакинствата) им, които отговарят на условията по чл. 5, се съставят и поддържат картотеки. Съобразно дадените с § 1, т. 1 и т. 2 от ДР на НРУУРОЖТСО дефиниции по смисъла на наредбата "семейство" са съпрузите и ненавършилите пълнолетие техни деца, ако не са встъпили в брак, а "домакинство" са съпрузите, ненавършилите пълнолетие низходящи, възходящите и пълнолетните низходящи, които живеят с наемателя, както и братята и сестрите, които не са встъпили в брак. Разпоредбата на чл. 10, ал. 2 от НРУУРОЖТСО предвижда, че комисията по ал. 1 разглежда в двумесечен срок заявленията за картотекиране, комплектовани съгласно чл. 6, и след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, трябва да издаде акт, с който изрично да включи или да откаже да включи заявителя в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани, като посочи фактическите и правни основания за решението си.

В настоящия случай в оспореното решение въобще не е обсъдено по същество отговаря ли Т. М. Д. на условията по чл. 5 от НРУУРОЖТСО, съответно не е направена преценка дали е правоимащо лице. Настоящият съдебен състав споделя становището, че изискванията на чл. 5, ал. 2 НРУУРОЖТСО следва да се преценяват за всеки един от членовете на домакинството поотделно. Това произтича от факта, че всяко едно от лицата следва да подаде декларация за семейно положение и имуществено състояние. В този смисъл разясненията, дадени с решение № 2084 от 22.02.2024 г. по адм. д. № 4862/2023 г. на ВАС, IV отд.

В тази връзка следва да се посочи, че такава преценка от органа не е извършена, както и не е изискано представяне на необходимите по чл. 6, ал. 3 от наредбата документи. Ответникът не е положил дължимата грижа и не е изпълнил процесуалното си задължение по чл. 7 АПК да установи действителните факти от значение за случая. Т. изследване от страна на административния орган, съгласно изискванията на чл. 35 АПК не е извършено. В съдебната фаза на процеса е процесуално недопустимо съдът да попълва липсващи фактически установявания в административния акт, които да съответстват на приложимата към правоотношението нормативна уредба. Част от аргументите на кмета на района, свързани с това, че Т. Д. е загубила настанителни права, не могат да бъдат обсъждани, тъй като предмет на спора по делото по см. на чл. 145, ал. 2, т. 1 АПК е законосъобразността на първоначалния административен акт, а не решението на горестоящия административен орган. Съдът се произнася и изследва законосъобразността на акта единствено и само на основанията, посочени в него, без да има право да ги разширява, допълва или дописва.

В заключение настоящият съдебен състав намира, че атакуваното решение е незаконосъобразен административен акт и поради наличието на основанията по чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК следва да бъде отменено. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл. 170, ал. 1 АПК ответникът не доказва изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при постановяване на оспорения акт, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни правни последици за жалбоподателката. В тази връзка изложените в обжалваното решение на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО мотиви са неясни и

от тях не се установява какво е законовото основание за постановения отказ. Правната последица от отмяната на акта е връщането на преписката за ново произнасяне по заявлението, като включително при повторното ѝ разглеждане следва да бъде указано на заявителя да представи декларация по чл. 6, ал. 1 и изискуемите по чл. 6, ал. 3 от НРУУРОЖТСО документи и след преценка на обстоятелствата по чл. 6, ал. 2 от наредбата следва да се прецени дали са налице условията за изменение на настанителната заповед по чл. 19, ал. 1 от НРУУРОЖТСО.

Относно разноските в производството.

Предвид изхода на спора право на разноски има жалбоподателката, но същата не претендира своевременно такива, поради което и не следва да ѝ бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. К. С. решение по Протокол № 55 от 11.10.2023 г. на Комисията по чл.10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖТСО) при район „Н.“ на Столична община по заявление с вх. № РНД23-ГР94-1822/21.09.2023 г.

ВРЪЩА преписка по заявление с вх. № РНД23-ГР94-1822/21.09.2023 г. на ответника за ново разглеждане и произнасяне, съгласно задължителните указания на съда в мотивната част на решението, като ОПРЕДЕЛЯ двумесечен срок за произнасяне, който започва да тече от датата на влизане в сила на решението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: